

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/165/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519010282
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2519010282.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. W., nar. XX.XX.XXXX v A., pre prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 21T/6/2019-333 zo dňa 22.07.2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.11.2021 v Trnave, takto:

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. W., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 21T/6/2019-333 zo dňa 22.07.2020 bol obžalovaný A. W., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom P. XXX, P., uznaný vinným zo spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe,

že

ako jediný konateľ spoločnosti COMPACT BAU, s.r.o., so sídlom Ostrov 332, IČO: 34126848, v Ostrove a ani na inom mieste, na základe pracovnej zmluvy uzatvorenej dňa 09.05.2012 medzi spoločnosťou COMPACT BAU, s.r.o. ako zamestnávateľom a poškodeným M. C. ako zamestnancom a tiež na základe výplatných listín nezabezpečil, aby boa poškodenému za vykonanú prácu robotníka pri preberaní tovaru, vydávaní tovaru a výrobe plastových okien s miestom výkonu práce vo S., Z. XXXX, vyplatená mzda za mesiace september, október, november, a december v roku 2012, a to v najbližších výplatných termínoch najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca, vo výške 330 eur mesačne, ale tieto prostriedky zadržal, hoci v dňoch splatnosti mzdových nárokov ako konateľ spoločnosti disponoval dostatkom peňažných prostriedkov na ich výplatu, čím poškodenému M. C. vznikla škoda vo výške 1320 eur.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanému podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok.

O náhrade škody rozhodol podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku tak, že poškodeného M. C., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom W. XX, W. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 333-335.

Z obsahu spisu vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany podal na Okresný súd Piešťany dňa 09.12.2019 obžalobu na obžalovaného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom a právnom základe obžaloby.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o výsluchu obžalovaného, výsluchom poškodeného, prečítaním znaleckého posudku, oboznámením sa odpisom z registra priestupkov ako aj registra trestov na obžalovaného. Pretože obžalovaný sa na hlavné pojednávanie nedostavil, nepožiadaval o odročenie pojednávania a svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, okresný súd v súlade s ustanovením § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a na návrh prokurátora v súlade s ustanovením § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Z vykonaného dokazovania zistil, že spoločnosť COMPACT BAU s.r.o., disponovala v jednotlivé dni splatnosti mzdy poškodeného za mesiace september až december 2012 peňažnými prostriedkami vo výške : 15.10.2012 - 4025,92 eur, 15.11.2012 - 3153,55 eur, 15.12.2012 - 2879,87 eur, 15.01.2013 - 421,22 eur. Z uvedeného vyplýva, že ku dňu splatnosti mzdy za mesiace september až december bolo ku dňu splatnosti mzdy poškodeného na bankovom účte a v hotovosti finančné prostriedky, ktoré postačovali na úhradu mzdy poškodeného vo výške 348,87 eur, pričom spoločnosť nebola v skúmanom období v platobnej neschopnosti. Okresný súd dospel k záveru, že obžalovaný ako štatutárny orgán hoci mal v rozhodnom období dostatok finančných prostriedkov na vyplatenia mzdy nevyplatil svojmu zamestnancovi (poškodenému) mzdu, hoci s ním mal uzatvorenú riadnu pracovnú zmluvu, pričom mzda bola splatná a najneskôr do 15. dňa nasledujúceho mesiaca mala byť vyplatená. Celkovo nevyplatená mzda za celé obdobie činila čiastku 1.395,48 eur, ktorú mzdu mohol a mal možnosť obžalovaný zamestnancovi ku dňu jej splatnosti riadne vyplatiť, čo sa však nestalo. Spoločnosť nebola v období od 15.10.2012 do 15.01.2013 platobne neschopná, práve naopak viac než 50 % celkového pohybu peňažných prostriedkov na jej účtoch nesúviselo s podnikaním. Obžalovaný ako štatutár spoločnosti dal v danom prípade prednosť pred splatením vlastnej pohľadávky ktorú mal voči spoločnosti pred úhradou splatnej mzdy zamestnanca. V danom prípade neboli splnené podmienky pre uplatnenie materiálneho korektívu, a to vzhľadom na celkom 4 nevyplatené mzdy poškodenému, ktoré obžalovaný nevyplatil ako počas súdneho konania, tiež s poukazom na okolnosti za ktorých bol čin spáchaný ako aj miery zavinenia obžalovaného. Obžalovaný nevyplatil poškodenému ani len časť mzdy, z dokazovania nevyplývali žiadne okolnosti, na základe ktorých by bolo možné konštatovať, že obžalovaný by v uvedenom čase potreboval peniaze na zabezpečenie chodu spoločnosti - zamestnávateľa. Tvrdenie obžalovaného o potrebe úhrady tovaru pred úhradou mzdy neboli preukázané. Obžalovaný bližšie neuviedol akého konkrétneho tovaru, kedy a ktorým dodávateľom sa mali platby ktoré mali byť nevyhnutné pre zabezpečenie činnosti právnickej osoby a mali preto prednosť pred výplatom splatnej mzdy zamestnanca. Obžalovaný sa tak dopustil spáchania prečinu nevyplatenia mzdy a odstupného podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, keďže ako štatutárny orgán právnickej osoby nevyplatil svojmu zamestnancovi mzdu, na ktorej vyplatenie mal nárok v deň jej splatnosti, hoci v tento deň mal finančné prostriedky na ich výplatu, ktoré nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti zamestnávateľa.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, pri úvahe o treste a jeho výmere okresný súd vychádzal z ustanovení § 34 Trestného zákona a zistil, že obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený, doposiaľ bol dvakrát priestupkovo postihnutý, nebol súdne trestaný. Okresný súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť, v dôsledku čoho pristúpil k úprave - zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona, a trest ukladal v rozmedzí trestnej sadzby 0-24 mesiacov. Okresný súd považoval za primeraný trest v dolnej polovici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Pokiaľ ide o náhradu škody, okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nemal podklad na vyslovenie povinnosti obžalovaného na náhradu škody, nakoľko v danom prípade osoba poškodeného M. C., bola zamestnancom spoločnosti, pričom nevyplatením mzdy obžalovaným mu pohľadávka voči spoločnosti nezanikla, nedošlo ani k zmene na strane veriteľa. Subjektom povinným mu mzdu vyplatiť je stále spoločnosť, o pohľadávke ktorej už aj právoplatne rozhodol súd v civilnom procese platobným rozkazom ktorý už nadobudol právoplatnosť aj vykonateľnosť, a preto okresný súd v súlade s ustanovením § 288 ods. 2 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal poškodeného na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil na č.l. 339.

Obžalovaný v podanom odvolaní (nesprávne označenom ako odpor proti trestnému rozkazu) neuviedol žiadne odvolacie dôvody. Uviedol, že svoje odvolanie dodatočne, po porade s obhajcom (nesprávne označeným ako zákonným zástupcom) odôvodní, k čomu do nariadenia verejného zasadnutia odvolacieho súdu nedošlo.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 23.11.2021 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave. Verejného zasadnutia sa nezúčastnil obžalovaný ani poškodený, na čo senát odvolacieho súdu rozhodol, že verejné zasadnutie sa vykoná v ich neprítomnosti. Odvolací súd na verejnom zasadnutí oboznámil s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Vo vzťahu k napadnutému výroku o vine obžalovaného okresný súd jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré skutočnosti svoje tvrdenia oprel a akými úvahami sa spravoval. Zároveň trest uložený obžalovanému považuje sa primeraný, zákonný a spravodlivý. Pokiaľ ide o odôvodnenie rozsudku, tento zodpovedá zákonným požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 168 Trestného poriadku a odvolací súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň. Na skonštatovanie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

Ako prvé je potrebné uviesť, že podanie obžalovaného, hoci nesprávne označené ako „odpor proti trestnému rozkazu“ odvolací súd postupom podľa § 62 Trestného poriadku vyhodnotil podľa jeho obsahu, a to ako odvolanie proti rozsudku okresného súdu, v dôsledku čoho pristúpil k odvolaciemu prieskumu. Z tohto odvolania okrem uvedeného nedostatku vyplýva, že v ňom absentuje relevantná odvolacia argumentácia obžalovaného, k jeho doplneniu nedošlo aj napriek tvrdeniu obžalovaného o doplnení odvolacích dôvodov po porade so svojim obhajcom, obžalovaný navyše ani nepožiadaval o predĺženie lehoty na doplnenie odvolania. S poukazom na uvedené, odvolací súd na podporu argumentácie okresného súdu len v stručnosti dopĺňa:

Podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona, kto ako štatutárny orgán právnickej osoby alebo fyzická osoba, ktorá je zamestnávateľom, alebo ich prokurista nevypláti svojmu zamestnancovi mzdu, plat alebo inú odmenu za prácu, náhradu mzdy alebo odstupné, na ktorých vyplatenie má zamestnanec nárok, v deň ich splatnosti, hoci v tento deň mal peňažné prostriedky na ich výplatu, ktoré nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti právnickej osoby alebo činnosti zamestnávateľa, ktorý je fyzickou osobou, alebo vykoná opatrenia smerujúce k zmareniu vyplatenia týchto peňažných prostriedkov, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Objektom tohto trestného činu je nárok zamestnanca na mzdu, resp. iné plnenie voči zamestnávateľovi, ktorý vyplýva z pracovného alebo obdobného pomeru. Objektívna stránka spočíva alternatívne v nevyplatení mzdy, platu alebo inej odmeny za prácu, náhrady mzdy alebo odstupného ako aj vo vykonaní opatrení smerujúcich k zmareniu vyplatenia týchto peňažných nárokov. Subjektom (špeciálnym) je štatutárny orgán právnickej osoby alebo fyzická osoba, ktorá je zamestnávateľom, alebo ich prokurista. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie.

V prípade tohto trestného činu sa vyskytuje nepovinný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty, a to čas spáchania skutku pojmovo vyjadrený ako „v deň splatnosti“. Podmienkou trestnosti nevyplatenia platu v zmysle tohto ustanovenia je, aby zamestnávateľ mal finančné prostriedky, a to v deň splatnosti na výplatu týchto nárokov. Preto, ak páchatel nemal finančné prostriedky v deň splatnosti, nie je trestne

zodpovedný za nesplnenie záväzku, a to ani vtedy, ak finančné prostriedky mal deň predtým alebo deň po tom, avšak v deň splatnosti ich nemal. Pre vykonanie opatrení smerujúcich k zmareniu vyplatenia týchto peňažných prostriedkov sa tento čas nevzťahuje, štatutárny orgán môže vykonať opatrenia na zmareniu vyplatenia aj pred dňom splatnosti. Pre trestnosť tohto trestného činu sa rovnako vyžaduje to, aby páchatel peňažné prostriedky nevyhnutne nepotreboval na zabezpečenie činnosti právnickej osoby alebo činnosti zamestnávateľa, ktorý je fyzickou osobou. Štatutárnym orgánom právnickej osoby je osoba alebo osoby, ktoré sú podľa zakladacej listiny, zmluvy o zriadení právnickej osoby alebo zo zákona oprávnené robiť právne úkony za právnickú osobu. Podmienky pre štatutárne orgány pri jednotlivých druhoch právnických osôb ako obchodných spoločností a družstiev stanovuje zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, pričom pri spoločnosti s ručením obmedzeným (ako je tomu v tomto prípade) je štatutárnym orgánom jeden alebo viac konateľov. Mzdou je peňažné plnenie alebo plnenie peňažnej hodnoty (naturálna mzda) poskytované zamestnávateľom zamestnancovi za prácu. Zmarením vyplatenia sa rozumie činnosť zodpovedných osôb, ktorá smeruje k tomu, aby sa uvedené dávky zamestnancovi nevyplátili. Podstatou takéhoto konania je predovšetkým cieľ, aby neboli prostriedky v deň splatnosti k dispozícii (prevedenie na účet inej spoločnosti, môže ísť aj o splatenie iných faktúr a pod.). Trestný čin je dokonaný po splnení podmienok buď nevyplatením platu alebo ďalších náležitostí v deň ich splatnosti, alebo vykonaním opatrení smerujúcich k zmareniu vyplatenia. Pre zánik trestnosti trestného činu nevyplatenie mzdy a odstúpného platia špeciálne ustanovenia, podľa ktorých trestnosť trestného činu nevyplatenia mzdy a odstúpného podľa § 214 <. Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil najneskôr do 60 dní od dokonania trestného činu (§ 86 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona).

Podľa čl. 3 veta prvá zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“), zamestnanci majú právo na mzdu za vykonanú prácu, na zaistenie bezpečnosti a ochranu zdravia pri práci, na odpočinok a zotavenie po práci.

Podľa § 47 ods. 1 písm. a) ZP, odo dňa, keď vznikol pracovný pomer, zamestnávateľ je povinný pridelovať zamestnancovi prácu podľa pracovnej zmluvy, platiť mu za vykonanú prácu mzdu, utvárať podmienky na plnenie pracovných úloh a dodržiavať ostatné pracovné podmienky ustanovené právnymi predpismi, kolektívnou zmluvou a pracovnou zmluvou.

Z vykonaného dokazovania (z pracovnej zmluvy) nesporne vyplýva, že dňa 09.05.2012 uzatvorila spoločnosť COMPACT BAU, s.r.o., ako zamestnávateľ v zastúpení jediným konateľom - obžalovaným A. W. s poškodeným M. C. ako zamestnancom pracovnú zmluvu podľa § 43 a nasl. ZP, na základe ktorej sa zamestnávateľ zaviazal platiť zamestnancovi mzdu vo výške 330 eur mesačne (čl. IV, bod 4.1 pracovnej zmluvy). Mzda zamestnanca bola splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca, na účet vedený v banke uvedený zamestnancom v záhlaví pracovnej zmluvy (čl. IV, bod 4.2 pracovnej zmluvy). Poškodený ako zamestnanec vykonával pre zamestnávateľa dohodnutú prácu skladového pracovníka podľa pokynov zamestnávateľa, pričom zamestnávateľ nevyplatil poškodenému riadnu mzdu za 4 odpracované kalendárne mesiace, a to september 2012 až december 2012. Obžalovaný ako štatutárny orgán zamestnávateľa poškodenému nevyplatil mzdu ani na písomnú výzvu poškodeného zo dňa 19.03.2012, rovnako mu mzdu nevyplatil ani dodatočne, v priebehu trestného konania. Na tomto mieste je nutné poukázať na výzvu OČTK v prípravnom konaní smerovanú obžalovanému, ktorou bol tento vyzvaný na zaplatenie splatnej mzdy (č.l. 261), pričom obžalovaný aj napriek prevzatíu výzvy mzdu poškodenému nezaplátil. Zamestnávateľ sa okrem prečinu nevyplatenia mzdy zamestnancovi (poškodenému) dopustil aj iných pochybení vyplývajúcich z pracovnoprávneho pomeru, a to nepredloženie podkladov pre ročné zúčtovanie dane zamestnanca a daňového priznania, v dôsledku čoho bola u zamestnávateľa vykonaná inšpekcia práce na základe podnetu podaného poškodeným, ktorý bol vyhodnotený ako opodstatnený, nakoľko zamestnávateľ poškodeného neposkytol, a to ani na opakované výzvy súčinnosť príslušnému orgánu Inšpektorátu práce Trnava, so sídlom J. Bottu 4, Trnava, tým, že nepredložil doklady potrebné pre výkon inšpekcie.

Obžalovaný v podstate nenamietal ani inak nesporoval skutočnosť, že poškodenému mzdu za rozhodné obdobie v celkovej sume 1.320 eur nevyplatil. Obžalovaný vo výpovedi z prípravného konania, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil, uviedol, že v rozhodnom období nemal dostatok finančných prostriedkov na úhradu mzdy. Finančné prostriedky, ktorými disponoval použil

na nákup tovaru, uprednostnil tak nákup tovaru, bez ktorého by bol nútený prepustiť jedného zo zamestnancov. Odvolací súd rovnako ako okresný súd takúto obranu obžalovaného neprijal. Tvrdenie o platobnej neschopnosti celkom jednoznačne vylučujú závery znaleckého posudku č. 2/2017 znalkyne Ing. Jany Ferancovej, z ktorého vyplýva, že zamestnávateľ poškodeného v ten ktorý deň splatnosti mzdy poškodeného (t.j. 15.10.2012, 15.11.2012, 15.12.2012 a 15.01.2013) mal dostatok finančných prostriedkov (a to tak na bankovom účte ako aj hotovostné finančné prostriedky v pokladni) na to, aby poškodenému ako zamestnancovi mzdu vo výške 330 eur vyplatil. Zo znaleckého posudku vyplýva tiež to, že finančné prostriedky, ktoré mal zamestnávateľ k dispozícii boli využívané okrem úhrad materiálových a prevádzkových nákladov aj na úhrady, ktoré nesúviseli s podnikateľskou činnosťou (napr. aj na zníženie záväzku obžalovaného ako štatutárneho orgánu voči spoločnosti). Spoločnosť v rozhodnom období nebola v platobnej neschopnosti ako sa snaží navodiť obžalovaný, rovnako nebolo preukázané na aké úhrady údajne mali byť finančné prostriedky využité a z akého dôvodu by eventuálne mali byť uprednostnené pred povinnosťou zamestnávateľa vyplatiť zamestnancovi mzdu tak ako vyplýva z § 47 ods. 1 písm. a) ZP. Ku dňu 25.01.2013 (t.j. 10 dní po splatnosti mzdy za mesiac december 2012) bola na účet spoločnosti pripísaná suma 38.906 eur, z tejto sumy bolo možné zjavne bez ohrozenia podnikateľskej činnosti zamestnávateľa vyplatiť poškodenému nevyplatenú mzdu vo výške 1.320 eur, čo však obžalovaný ako štatutárny orgán neurobil, a to aj napriek tomu, že suma nevyplatenej mzdy predstavovala z prijatej platby len cca 3,40 % (presne 3,39 %). K tvrdenej platobnej neschopnosti odvolací súd už len záverom dodá, že pokiaľ by aj uvedené bolo pravdou, zamestnávateľ je v takomto prípade povinný v zmysle § 22 ZP informovať zamestnancov (prípadne odborové orgány pôsobiace u zamestnávateľa) o platobnej neschopnosti, a to najneskôr do 10 dní od jej vzniku, čo sa rovnako nestalo.

Odvolací súd záverom pri ustálení viny u obžalovaného uvádza, že v trestných veciach musia byť dôkazy nad slnko jasnejšie (lat. In criminalibus probationes debent esse luce clariores), tak ako to bolo aj v danom prípade.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu bolo v konaní bez akýkoľvek pochyb preukázané, že obžalovaný ako štatutárny orgán spoločnosti COMPACT BAU, s.r.o. - zamestnávateľa v rozhodnom čase (pretože z výpisu z OR SR vyplýva, že odo dňa 05.11.2020 už obžalovaný konateľom spoločnosti nie je) nevyplatil poškodenému ako zamestnancovi mzdu za obdobie od septembra 2012 do decembra 2012, to aj napriek tomu, že v rozhodnom období mal dostatok finančných prostriedkov a bol si vedomý povinnosti vyplatiť zamestnancovi-poškodenému mzdu, čím poškodenému spôsobil škodu vo výške 1.320 eur. Uvedeným konaním sa dopustil spáchania prečinu podľa § 214 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, trestná sadzba za uvedený prečin je v rozmedzí 0 až 3 roky, avšak po zohľadnení jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona bolo nutné vychádzať z upravenej trestnej sadzby, a to 0-2 roky. V danom prípade bolo nutné zohľadniť to, že obžalovaný ako konateľ v mene spoločnosti nevyplatil poškodenému mzdu za 4 mesiace (t.j. 1/3 - inu kalendárneho roka), neučinil tak ako dodatočne, a to ani na výzvu poškodeného, ani po vykonaní inšpekcie práce a nakoniec ani po vydaní platobného rozkazu, ktorým súd v civilnom konaní zaviazal spoločnosť na úhradu dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania. Obžalovaný ako štatutárny orgán uprednostnil zníženie vlastného záväzku voči spoločnosti, a to aj napriek pomerne nízkej mzde, ktorú bol povinný poškodenému vyplatiť, svoju obranu okrem roviny tvrdenia nijako nepreukázal, v konaní bol pasívny. Pre všetky uvedené skutočnosti je trest v trvaní 6 mesiacov, s podmieneným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní 12 mesiacov trestom zákonným a spravodlivým, zohľadňujúcim všetky okolnosti spáchania skutku.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.